

Raški zvon

Glasiló župnije Raka
September 2019

ZAČENJAMO VEROUK

16. septembra začenjamo z veroukom. Včasih sem se ga veselil, sedaj pa se ga skoraj bojim. En razlog je že ta, da ga je težko »učiti«, posebno velja to za nas starejše katehete. Vere se seveda ne da naučiti, vera je milost, božji dar in je iz oznanila, kot pravi sv. Pavel. Za oznanilo pa mora človek biti odprt.

Kdor ni odprt za Boga in vse, kar je božje bo težko razumel in sprejel oz-

nano krščanske vere. Kako naj bo verouk uspešen, ko pa večina otrok in staršev ni bila med počitnicami nikoli, ali skoraj nikoli pri maši, doma ne molijo, se ne pogovarjajo o veri, o Bogu, o krščanskih vrednotah in živijo v nasprotju s krščansko vero. Takim je verouk le še formalnost, navada, nekaj kar je »mus« zaradi birme ali prvega obhajila. Seveda so tudi izjeme in zgledi lepega krščanskega življenja, a so v

manjšini. Vsi bi se morali veliko bolj potruditi, da verouk ne bo le neka navada, zgolj obveznost, ampak sejanje božje besede, evangelija, krščanskih vrednot in vsega lepega v mlado otrokovo dušo. To pa ne more biti uspešno, če otrok nima lepega krščanskega zgleda doma, če ga ne podpirajo starši in bližnje okolje. Na otroka vpliva mnogo stvari, dobrih in slabih. Na žalost je otrok navadno bolj dovzeten za slabo kot za dobro in to je zanj lahko zelo usodno. Kar otrok doživlja v mladih letih, nosi na nek način s seboj vse življenje. Kaj vse vpliva na otroka: šola, dom, okolje, vrstniki, prijatelji, televizija, internet, družbena omrežja... Otrok ob vsem tem dostikrat ne ve več kaj je dobro in kaj slabo, kaj je res in kaj ni. Ne zna izbirati in se prav odločati. Tukaj so nenadomestljivi starši, saj kljub vsemu, še vedno najbolj verjame staršem. Morajo pa starši najprej sami sprejeti prave vrednote, da jih bodo posredovali otroku. Potrudimo se torej, da bomo v mlade duše otrok sejali vrednote, ki so trajne: dobrot, poštenje, iskrenost, ljubezen, delavnost, odpuščanje, vera, mir.

Kakšna je naša vera?

Namen verouka je pouk o veri in krščanskem življenju. Bog se nam razodeva, da bi verovali vanj. Nagovarja nas na

različne načine, vabi nas v svoje občestvo. Na nas pa je, ali mu bomo v veri odgovorili, ali pa bomo preslišali njegov glas.

Vera pomeni ne samo verjeti, da Bog obstaja. To bolj ali manj sprejemajo vsi, ko pravijo: Nekaj je nad nami. Marsikdo pravi: Saj verjamem, da Bog je, pa kar naj bo, ampak mene naj pusti pri miru. Tudi hudič ima vero v Boga, in to zelo močno vero, nima pa ljubezni. Vera je zato mnogo več, kot le verjeti, da Bog je. Verovati pomeni tudi sprejeti, kar Bog od nas pričakuje in kar nam zapoveduje. Vera pomeni odločitev za Boga in za življenje po božji volji. Vera pomeni prijateljstvo z Bogom, predanost Bogu, zaupanje v Boga. Naš odgovor mora biti ljubezen. Bog torej kliče, mi pa odgovarjamo. Odločitev je tako na nas. Nihče nam vere ne more dati in nihče vzeti.

Različne so poti do zrele in poglobljene vere: Na prvem mestu je molitev. Vsaka kriza vere se začne s krizo molitve. Če opeša molitev, opeša tudi vera. Če se za kaj splača vsak dan moliti in prositi, se splača moliti za dar vere. Pot do vere je tudi branje in premišljevanje sv. pisma, ki naj prav tako preide v molitev. Pa npr. duhovne vaje, ko človek skuša poglobiti svoje duhovno življenje in napolniti svoj duhovni akumulator. Pomoč za rast vere so lahko tudi dobre knjige, verski tisk, tudi internet, različni pogovori o veri, študij, itd.

So pa tudi razne ovire na poti vere. Na prvem mestu je greh, ki je največja ovira. Če je človek zakrknjen v grehu, niti ne čuti potrebe po Bogu in duhovnosti, ker je v svoji sebičnosti sam sebi zadosti. Ovira za vero je dostikrat naša brezbržnost in verska lenoba.

Vera je božji dar, pa tudi sad našega prizadevanja. Storimo torej, kar je v naši moči, da bi z božjo pomočjo v veri vztrajali in da bi naša vera bila dejavna, kajti vera brez dobrih del je mrtva. Naj bo torej naša vera res živa in polna zaupanja v Boga.

OZNANILA, OBVESTILA...

* Verouk bo približno po istem urniku kot lansko leto. Urnik bo objavljen na spletni strani KS (Župnija Raka). Verjetno se bomo skušali tudi kaj pogovoriti po nedeljski maši. Vsakemu posebej pa gotovo ne bom mogel ustreči, posebno ker je nekaterim verouk zadnja skrb. Sicer pa verouk ni obvezen.

* 8. septembra je praznik Marijinega rojstva (Mala maša).

* Od 23. 9. bo večerna maša ob 18 h.

*Sad molitve je vera, sad vere je ljubezen,
sad ljubezni je služenje in sad služenja je mir. (Mati Terezija)*

»Raški zvon« izdaja Župnija Raka – Franc Levičar, župnik.

Telefon: 07/49-75-303 ali 041/268-082

